

บทที่ 6

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรก เป็นการสรุปผลการวิจัย และการสรุปข้อค้นพบ หลังจากนั้นจะเป็นการอภิปรายผล และสุดท้ายจะเป็นข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสรุปผลการวิจัยและการสรุปข้อค้นพบ

วัตถุประสงค์ประการแรก เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาการวิจัยแบบการวิจัยเอกสาร (documentary research) ตำรา บทความทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมสัมมนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (internet) ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ และรูปแบบการวิจัยแบบสำรวจ (survey research) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อศึกษาผลการวิจัยดังกล่าว ซึ่งกล่าวไว้ในบทที่ 2 และบทที่ 4

วัตถุประสงค์ประการที่สอง คือ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้จากการศึกษาการวิจัยแบบการวิจัยเอกสาร (documentary research) ตำรา บทความทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมสัมมนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (internet) ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะกล่าวไว้ในบทที่ 2 และใช้วิธีการเชิงคุณภาพเป็นเครื่องมือการสำรวจโดยการสังเกตพฤติกรรม (observation) การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้บริหารของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และผู้บริหารศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และใช้วิธีการ

เชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติจากข้าราชการ ลูกจ้างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และแบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ประกอบกับการสังเกตพฤติกรรม (observation) ในการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวไว้ใน บทที่ 4 และบทที่ 5

วัตถุประสงค์ประการสุดท้าย คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้จากการศึกษาการวิจัยแบบการวิจัยเอกสาร (documentary research) ตำรา บทความทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ รายงานการวิจัย รายงานการประชุมสัมมนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (internet) ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะกล่าวไว้ในบทที่ 2 และใช้วิธีการเชิงคุณภาพเป็นเครื่องมือการสำรวจโดยการสังเกตพฤติกรรม (observation) การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และใช้วิธีการเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ จากข้าราชการ ลูกจ้างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics)
2. การวิเคราะห์ด้วยการจำแนกกลุ่มตัวแปร (factor analysis)
3. การวิเคราะห์ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regressions)

ประชากรการวิจัย คือ ข้าราชการ และลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยขั้นตอนการดำเนินการสุ่มตัวอย่าง ได้แบ่งประชากรที่จะศึกษา

ออกตามพื้นที่ (area sampling) ซึ่งพิจารณาจากการแบ่งภูมิภาคของคณะกรรมการ ภูมิศาสตร์แห่งชาติเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อ พ.ศ. 2520 ได้อาศัยเกณฑ์ในด้านลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทางด้านภูมิอากาศ วัฒนธรรมด้านเชื้อชาติ ภาษา และความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ได้แบ่งประเทศไทยออกเป็น 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ แต่เนื่องจากภาคตะวันตกไม่มีศูนย์ ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นทั้งหมด 5 กลุ่ม และผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เพื่อเป็นการสุ่มตัวอย่างจากหน่วยย่อยของประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเปิดโอกาสให้หน่วยย่อยของประชากรทุกหน่วยมีสิทธิ์ได้รับการเลือกเท่า ๆ กัน และมีบัญชีรายชื่อของประชากรทุกหน่วยแล้วทำการจับสลากหรือใช้ตารางเลขสุ่ม (random number table) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการจับฉลากตัวอย่างของแต่ละภาคได้ 5 ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน คือภาคเหนือ ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออก ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ภาคกลาง ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรูณา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี และภาคใต้ ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากข้าราชการ และลูกจ้าง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ภายในศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ซึ่งมีจำนวน 1,099 คน (จากสถิติจำนวนเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์ฝักทั่วประเทศของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเดือน มกราคม พ.ศ. 2554) กรณีขนาดตัวอย่างของข้าราชการ และลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานภายในศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถดำเนินการได้โดยการใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973, p. 174) ได้จำนวน 294 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีเปรียบเทียบอัตราส่วนด้วยการเปรียบเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ของแต่ละศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน ได้แก่ ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 70 คน ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง จำนวน 39 คน ศูนย์ฝักและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

บ้านกรุณา จำนวน 72 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 61 คน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา จำนวน 52 คน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษา ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพื่อช่วยสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษา ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ทั้งหมด 17 แห่ง จำนวน 6,504 คน (จากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนต่อวันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนโดยเฉลี่ย ประจำเดือน มกราคม พ.ศ. 2554) โดยกำหนดตัวอย่างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่กล่าวมาข้างต้น 5 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการนำนโยบายจัดการศึกษา ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ดังกล่าว ในกรณีของเด็กและเยาวชนที่ถูกฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถดำเนินการได้โดยการใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ได้เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน รวมทั้ง 5 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าวข้างต้น ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 377 คน ซึ่งแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จะถูกเลือกให้ตอบแบบสอบถามแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนประมาณ 76 คน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้

เมื่อทบทวนแนวคิด ตัวแบบ ทฤษฎี และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษา ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติโดยนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์จนเกิดกรอบแนวคิดในการวิจัยเบื้องต้น ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 โดยมีตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษามี 7 ตัวแปร คือ

1. ปัจจัยด้านนโยบาย
2. ปัจจัยด้านโครงสร้าง
- 3. ปัจจัยด้านบุคลากร
4. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
5. ปัจจัยด้านการสื่อสาร
6. ปัจจัยด้านทรัพยากร
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ส่วนตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ โดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 5 มิติ คือ

1. ความเสมอภาคของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่อการได้รับบริการการศึกษา
2. หลักสูตรเหมาะสมและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงสำหรับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
3. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาและปัจจัยเอื้อพื้นฐาน
4. ระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา
5. การสร้างระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและการติดตามผล

ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสังเกตพฤติกรรม (observation) การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้บริหารของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และผู้บริหารศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อการตรวจสอบและยืนยันผลการศึกษาที่ได้จากการทบทวนแนวคิด ตัวแบบ ทฤษฎี และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติข้างต้น ทำให้ทราบถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. กระบวนการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ
2. ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ โดยนำข้อมูลที่นำความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนำมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อนำมาวิเคราะห์ภาพรวมและบริบทของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติเพื่อนำไปพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้จากการทบทวนแนวคิด ตัวแบบ ทฤษฎี และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้วิเคราะห์เชิงคุณภาพแล้วยังเป็นประโยชน์การวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วย

การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งกำหนดมาตรวัดของตัวแปรอิสระและพัฒนาเป็นมาตรวัดแบบ “ลิเคิร์ต (Likert scale)” โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีระดับคะแนน 1-2-3-4-5 ตามลำดับ โดยพิจารณากับข้อความเชิงบวกหรือลบ ส่วนตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติโดยใช้มาตรวัดแบบ “ลิเคิร์ต (Likert scale)” โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีระดับคะแนน 1-2-3-4-5 ตามลำดับ เช่นเดียวกัน สำหรับแบบสอบถามจะเก็บข้อมูลจาก ข้าราชการ และลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ซึ่งได้กระจายไปตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ทั้ง 5 ภูมิภาค จำนวน 294 ชุด และแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน มีจำนวน 16 หน้า ได้แก่ ส่วนแรก คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 8 ข้อ ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านนโยบาย
2. ปัจจัยด้านโครงสร้าง
3. ปัจจัยด้านบุคลากร
4. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

5. ปัจจัยด้านการสื่อสาร
6. ปัจจัยด้านทรัพยากร
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ส่วนที่สาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ทั้ง 5 มิติ ตามลำดับ และส่วนสุดท้าย คือ คำถามปลายเปิด เพื่อสอบถามและเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงทรรศนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความถูกต้องทั้งเนื้อหา และความน่าเชื่อถือสูง ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล และการทดสอบหาความน่าเชื่อถือ ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลจากการดำเนินการ มีความถูกต้อง และกระจายแตกต่างกันไปตามตัวแปรต่าง ๆ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.957-0.961 ดังนี้ สามารถสรุปได้ว่า มาตรการต่าง ๆ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูงพอสมควร เหมาะสมที่จะนำไปเก็บข้อมูล โดยการวิจัยครั้งนี้ เก็บข้อมูลข้าราชการ ลูกจ้างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ดังกลุ่มตัวอย่าง 5 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าว จำนวน 294 คน และผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ดังกลุ่มตัวอย่าง 5 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าว จำนวน 377 คน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงปริมาณ ในการสนับสนุนผลการวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นภายหลังเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้สะท้อนความหมายของมาตรวัดตัวแปรนั้น ๆ ได้ดีเหมือนเดิม จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติต่าง ๆ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเมื่อได้ข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS v. 17 และ การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถจำแนกได้ดังนี้

สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้รับจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชนผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ทั้งข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก และอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ เพื่อช่วยสนับสนุนและตรวจสอบผลการวิจัยให้มี ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือมากขึ้น และข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้รับจากข้าราชการ ลูกจ้างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ดังกลุ่มตัวอย่าง 5 ศูนย์ฝึกและ อบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าว ข้อมูลทั่วไป ใช้วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) และผู้วิจัยได้ใช้ สถิติขั้นสูงโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยการจำแนกกลุ่มตัวแปร (factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็ก และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ผลทำให้สามารถจัดกลุ่มตัว-แปรได้ 9 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร
 2. ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร
 3. ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน
 4. ปัจจัยด้านการสื่อสาร
 5. ปัจจัยด้านสมรรถนะผู้นำของผู้บริหาร
 6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและการเมือง
 7. ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
 8. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
 9. ปัจจัยด้านค่านิยมธุรกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน
- ผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่ส่งผลต่อการน่านโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไป ปฏิบัติทั้ง 9 ปัจจัยที่ได้จากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยการจำแนกกลุ่มตัวแปร

โดยนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regressions) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติมี 6 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร
2. ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์การ
3. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และการเมือง
5. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
6. ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน

สรุปผลการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ

กระบวนการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ

ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับกระบวนการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ มีกระบวนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ได้บัญญัติให้สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนควบคุมตัวเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนจึงถูกกำหนดเป็นสถานที่ที่รับเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลว่าด้วยกระทำความผิดและสมควรถูกควบคุมตัวไว้เพื่อให้การฝึกอบรม โดยมีระยะเวลาในการฝึกและอบรมแตกต่างกันออกไปตามที่ศาลกำหนด กระบวนการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก

และเยาวชนในปัจจุบัน เป็นรูปแบบตามนโยบายของการจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้อยโอกาสซึ่งจำแนกตามแผนการแก้ไขปัญหาเด็กในภาวะยากลำบาก พ.ศ. 2545-2549 ของสำนักคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ถูกจำแนกเป็นเด็กด้อยโอกาสในกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มของเด็กประพฤตินั้นไม่เหมาะสม ได้แก่ เด็กคิดสารเสพติดตั้งครรภ์นอกสมรส เด็กก่ออาชญากรรม/ต้องคดี เด็กเข้ารับการฝึกอบรมในสถานพินิจ เด็กมั่วสุมในสถานบริการและสถานเริงรมย์ โดยคำจำกัดความและประเภทเด็กด้อยโอกาสได้ยึดตามแผนแก้ไขปัญหาในภาวะยากลำบาก พ.ศ. 2545-2549 ที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 ในบริบทของการให้บริการการศึกษาตามคำจำกัดความของ “เด็กด้อยโอกาส” หมายถึง เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (เว้นแต่กรณีที่ต้องดูแลเป็นพิเศษให้ขยายอายุเป็น 24 ปี) ที่ประสบปัญหาหรือตกอยู่ในภาวะยากลำบาก หรือตกอยู่ในสถานภาพที่ด้อยกว่าเด็กทั่วไป จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย สามารถบรรลุถึงศักยภาพสูงสุดของตนเองได้

ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ ดังนี้ (กมลทิพย์ คติการ และคณะ, 2553, หน้า 107)

1. มีผู้แทนจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้แก่ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน บุคลากรจากสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา และจากสถานพินิจฯ อยุรยา เข้าร่วมประชุมในการจัดทำนโยบายการจัดการศึกษาเด็กด้อยโอกาส

2. มีนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเด็กด้อยโอกาส โดยให้บุคลากรของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เข้ามาจัดการเรียนการสอนเอง และให้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทุกแห่ง

3. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ดำเนินแผนงานโครงการ ตามพันธกิจที่ตกลงกันกับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ

การศึกษาตามอัธยาศัย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ตามนโยบายการศึกษาชาติ ในการจัดการศึกษากลุ่มเด็กประพฤตินิสัยไม่เหมาะสม

• 4. หน่วยงานในกรมพินิจฯ ที่รับผิดชอบ คือ กลุ่มพัฒนาระบบงานพุดินิสัย ส่วนพัฒนาระบบงาน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน โดยมีหน้าที่ในการกำหนดแผนงานโครงการ เพื่อรองรับการปฏิบัติตามนโยบายการศึกษา

5. กลุ่มพัฒนาระบบงานพุดินิสัย ร่วมกับ กศน. กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาสายสามัญ โดยจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานและจัดประชุมชี้แจงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้กับผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ต่าง ๆ

6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ ในการสนับสนุนการจัดการฝึกวิชาชีพ โดยกำหนดให้หน่วยงานในสังกัดกรมพินิจฯ เสนอหลักสูตรขออนุมัติจาก กศน. และแจ้งให้กับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมเป็นวิทยากร และประเมินผล โดยเด็กเยาวชนที่ผ่านเกณฑ์ตามข้อกำหนดจะได้เข้าทดสอบฝีมือแรงงานทุกคน

7. กลุ่มพัฒนาระบบงานพุดินิสัย รับผิดชอบในการนิเทศ กำกับ ติดตาม แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานในสังกัด ในการดำเนินงานด้านการศึกษาทั้งสายสามัญ และสายวิชาชีพ ตลอดจนการจัดทำแผนงาน โครงการทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับเด็กและเยาวชนกระทำความผิด

8. สำหรับในปัจจุบัน กลุ่มพัฒนาระบบงานพุดินิสัย กำลังศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษา ปี 2551 ที่กระทรวงศึกษาประกาศให้ดำเนินการใช้ในภาคเรียนที่ 1/2553 แต่ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ ด้านบุคลากรทางการศึกษา ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอนและด้านการประเมินผล นอกจากนี้ยังต้องจัดการศึกษาให้ต่อเนื่องสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เข้าเรียนตามหลักสูตรการศึกษาเดิมปี 2544 อีก จึงเป็นภาระยุ่งยาก สับสน ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มหลักสูตรเดิม และกลุ่มหลักสูตรใหม่

ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ

การนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติในปัจจุบัน การดำเนินงานโดยทั่วไปของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงเป็นรูปแบบของบ้านผสมโรงเรียน โดยในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะมีพ่อบ้านแม่บ้านทำหน้าที่คอยให้การดูแลเอาใจใส่ให้เด็กและเยาวชนได้รับความอบอุ่น มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และพยาบาลซึ่งร่วมกันทำหน้าที่ในการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู เด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ยังมีครูซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาสามัญ วิชาชีพ และการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ปัจจุบันกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้จัดตั้งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเยาวชนทั่วประเทศทั้งหมด 17 แห่ง ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 การจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้ง 17 แห่ง ทั่วประเทศ ได้ดำเนินการตามนโยบายของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ การปรับแก้ไขปัญหาพฤติกรรม การจัดการศึกษา การส่งเสริมสุขภาพพลานามัย การพัฒนาจริยธรรมซึ่งมีเด็กและเยาวชนหมุนเวียนเข้าออกอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากบางรายได้รับการประกันตัว บางรายศาลมีคำพิพากษาปล่อยตัว และในขณะเดียวกันก็มีเด็กและเยาวชนรับใหม่เข้ามา การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ไม่เสียโอกาสทางการศึกษา และได้รับการศึกษามาอย่างพอเพียงตามความถนัดและความสนใจ ทำให้เด็กและเยาวชนได้หวนกลับสู่สังคมอย่างเข้มแข็ง มีแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างมีแบบแผนที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีหน่วยงานทางการศึกษาที่ให้การดูแลและเป็นเครือข่ายพันธมิตรที่ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดย 2 หน่วยงานมีการร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายของการดำเนินการ ได้แก่

1. จัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชนในหน่วยงานกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
2. เด็กและเยาวชนได้รับการแก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3. เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความตกลงร่วมมือของ 2 หน่วยงาน คือ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วยการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาให้กับผู้ไม่รู้หนังสือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในวิถีชีวิตประจำวันของบุคคล ซึ่งบุคคลสามารถเลือกที่จะเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามความสนใจ ความต้องการ โอกาส ความพร้อม และศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน เป็นการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวนแนวคิด ตัวแบบ ทฤษฎี และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความเสมอภาคของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่อการได้รับบริการการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในมิติของความเสมอภาคและความเป็นธรรมในการได้รับบริการการศึกษาตามสิทธิและประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนควรจะได้รับ สามารถพิจารณาได้ว่า บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงหลักปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสิทธิและประโยชน์ของเด็กและเยาวชน และหลักปฏิบัติสากลต่อเด็กและเยาวชน โดยศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้จัดการศึกษาทั้งสายสามัญสำหรับเด็กและเยาวชนที่ยังไม่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และการจัดการศึกษาสาขาวิชาชีพที่หลากหลายตามความสนใจของเด็กและเยาวชน และตามความเหมาะสมของท้องถิ่น ซึ่งเมื่อจบหลักสูตรก็เข้ารับทดสอบ และได้รับวุฒิการศึกษาตามปกติ กรณีที่เด็ก

และเยาวชนปล่อยตัวก่อนเรียนจบหลักสูตรสามัญ จะมีการส่งต่อให้ไปศึกษาต่อได้ในโรงเรียนใกล้บ้าน หรือกลับมาสอบเทียบโอนได้เมื่อถึงเวลาสอบ

• 2. หลักสูตรเหมาะสมและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงสำหรับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในมิติของหลักสูตรเหมาะสมและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงสำหรับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย (1) สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ และ (2) สามารถนำความรู้ทั้งด้านวิชาการและการประกอบอาชีพไปประยุกต์ใช้ได้หลังจากได้รับการปล่อยตัว พบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้จัดการเรียน-การสอนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน โดยจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสาย-วิชาชีพ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทุกแห่ง รวม 17 แห่ง ซึ่งมีตารางกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านการบำบัดฟื้นฟูด้านการศึกษา

ด้านทักษะชีวิต ด้านพลานามัย ด้านจริยธรรม ด้านเสริมสร้างระเบียบวินัย โดยจัดกิจกรรมลูกเสือในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนครอบครัว เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นเดียวกับเด็กในโรงเรียน และยังเน้นด้านการบำบัด แก้ไขปัญหาการกระทำผิดด้วย ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สามารถดำเนินการตามหลักสูตรเป็นอย่างดีโดยความพยายามปรับเปลี่ยนและประยุกต์ตามทรัพยากรที่มีอยู่ ประกอบกับการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและอาชีพให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ และยังสร้างความเข้าใจกับสังคมเพื่อให้เด็กและเยาวชนภายหลังจากการปล่อยตัวได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโดยการได้รับความยอมรับของสังคม

3. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาและปัจจัยเอื้อพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ของการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาและปัจจัยเอื้อพื้นฐาน ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต้องดำเนินการภายใต้งบประมาณจำกัดและต้องปรับเปลี่ยนวิธีการให้เกิดความเหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น ประกอบกับการหมุนเวียนเข้าออกของเด็กและเยาวชนดังกล่าว ซึ่งไม่

นโยบายยังไม่เพียงพอต่อปริมาณเด็กและเยาวชน และได้รับการจัดสรรไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการบางประเภท และงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่สามารถกระจายให้กับหน่วยงานภายในสังกัดได้พร้อมกันทีเดียวอย่างทั่วถึง ส่งผลให้จะต้องมีการปรับเปลี่ยนในรายละเอียดของการดำเนินการในแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับระยะเวลา และงบประมาณที่ได้รับ ประกอบกับสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ขาดความทันสมัยไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงทำให้จะต้องเข้าเรียนร่วมกันหรือใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน ซึ่งสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์การจัดสรรทรัพยากรในการนํานโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติยังไม่ประสบความสำเร็จ

4. ระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของระบบการบริการจัดการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีขั้นตอนการดำเนินการประกอบไปด้วยรายละเอียดอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการจำแนกเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล เพื่อการประเมินข้อมูลในหลายด้านเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ยังไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากความไม่พร้อมในด้านบุคลากรและทรัพยากรในการบริหารจัดการ จึงไม่สามารถแก้ปัญหาในรายบุคคลได้ และการดำเนินการตามนโยบายจัดการศึกษายังมีข้อจำกัดของการดำเนินการในมิติของระยะเวลาและความต่อเนื่อง ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไม่สามารถขยายระยะเวลาในการควบคุมตัวเด็กและเยาวชนจนสำเร็จการศึกษาได้ ภายใต้กฎสากลที่ไม่ให้นำเหตุแห่งการศึกษามาเป็นข้ออ้างเพื่อขยายระยะเวลาการควบคุมตัวไว้ได้ สำหรับการติดตามและประเมินผลทั้งระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และปล่อยตัวกลับคืนสู่สังคม ซึ่งในการดำเนินการบริหารจัดการได้มีการกำหนดตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจน แต่ยังคงขาดการนำระบบข้อมูลสารสนเทศมาใช้ประโยชน์เพื่อการบริหารงานด้านการจัดการศึกษา ทำให้ขาดการรายงานผล และประเมินผลการดำเนินการที่เป็นปัจจุบัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการนํานโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนยังไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบายได้

5. การสร้างระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและการติดตาม ผลสัมฤทธิ์ของการสร้างระบบเครือข่ายในการดำเนินงาน และการติดตามผลเนื่องจากปัญหาการขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากร จึงส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในระบบติดตามผลอย่างทันการณ์ยังไม่สามารถรวบรวมผลการปฏิบัติงานของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลเนื่องจากปัญหาด้านระบบฐานข้อมูลและขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงส่งผลให้การนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ของนโยบายได้ ซึ่งการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน วัตถุประสงค์หลักในการดำเนินการของนโยบาย คือ สร้างทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่ดี และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนผู้ที่เคยกระทำความผิดให้กลับตนเป็นคนดีของสังคมเมื่อได้รับการปล่อยตัวกลับคืนสู่สังคม และการสร้างองค์ความรู้ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป หลังจากได้รับการปล่อยตัว จึงต้องมีระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านนโยบาย นโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเป็นนโยบายที่มีมาตรฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มีความชัดเจน โดยการนำนโยบายจัดการศึกษาของเด็กด้อยโอกาสมาใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีการวางแผน การกำหนดภารกิจของแต่ละหน่วยงานอย่างชัดเจน ประกอบกับการกำหนดตัวชี้วัดในการควบคุมและการวัดผลประเมินผล และผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายซึ่งประกอบไปด้วย

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
2. การวางแผน มาตรฐานการปฏิบัติงาน
3. การกำหนดภารกิจ หน่วยงานและการมอบหมายงาน

4. การควบคุม และการวัดผล ประเมินผล มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ การจัดโครงสร้างขององค์กรของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีโครงสร้างของหน่วยงานที่สามารถรองรับภารกิจได้ครอบคลุม คือ ประกอบไปด้วยหน่วยงานระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติการ และด้านการส่งเสริมเครือข่าย พบว่า โครงสร้างองค์การมีความชัดเจน มีการจำแนกหน้าที่ภายในองค์กร แต่ประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในบางตำแหน่งจึงทำให้้องค์การไม่สามารถมีสมรรถนะในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้าน โครงสร้างองค์การ ประกอบด้วย

1. ความชัดเจนของโครงสร้างองค์การ
2. การจำแนกลักษณะและหน้าที่หน้าที่ภายในองค์กร
3. สมรรถนะองค์กร มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านบุคลากร การนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ บุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากบุคลากรเป็นตัวขับเคลื่อนนโยบาย ซึ่งจากการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนยังประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้ามาดำเนินการตามนโยบายจัดการศึกษาเนื่องจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดำเนินการในการจัดการเรียนการสอน แล้วบุคลากรที่ดำเนินงานตามนโยบายต้องมีฐานคิดและทัศนคติ ความเข้าใจในการดำเนินการที่สอดคล้องเพื่อกำหนดกรอบแนวทางการทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำและความสามารถในการต่อรอง
2. ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ

3. ความเข้าใจในในทางปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานตามนโยบาย มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีหน่วยงานทางการศึกษาที่ให้การดูแลและเป็นเครือข่ายพันธมิตรที่ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดย 2 หน่วยงานมีการร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายของการดำเนินการ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความตกลงร่วมมือของ 2 หน่วยงาน คือ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการจัดการศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงานช่วยในการฝึกอาชีพ แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์หลักของการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต้องมีการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการซึ่งจำเป็นแก่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ซึ่งบางครั้งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนและครอบครัวซึ่งจากการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญและยังขาดให้ความร่วมมือกับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในการเข้าร่วมกิจกรรมจึงทำให้การดำเนินการยังไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ
2. การทำงานเป็นทีมและความสอดคล้องและในการปฏิบัติ
3. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
4. ระดับการยอมรับนโยบายเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำ มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านทรัพยากร ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีหน้าที่ดูแลความเป็นอยู่และจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยมีรูปแบบบ้านผสมโรงเรียนซึ่งจะต้องมีรายละเอียดในการดำเนินการมากมาย ซึ่งจาก

การศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า การจัดสรรงบประมาณของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวนเงินที่ได้รับการจัดสรรให้ดำเนินการตามนโยบาย ไม่มีปัญหาในการเบิกจ่าย แต่ปัญหาที่พบ คือ ความไม่เพียงพอ ประกอบกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนยังขาดสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ขาดความทันสมัย จึงทำให้การดำเนินนโยบายจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไม่สามารถประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากร ซึ่งประกอบไปด้วย

1. งบประมาณ
2. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร การจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญมากเนื่องจากจะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายนอกและภายในซึ่งจากการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าของระบบราชการและขั้นตอนในการดำเนินการซึ่งส่งผลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ และการติดต่อสื่อสารกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับข้าราชการ และลูกจ้างภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นลักษณะผสมผสานระหว่างความเป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนเพื่อนำข้อมูลมาช่วยพัฒนาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านติดต่อสื่อสาร ประกอบได้ด้วย

1. การติดต่อสื่อสารภายนอกองค์กรนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ยังพบกับปัญหาสภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน เนื่องจากขนาดไม่มีความเพียงพอกับจำนวนเด็กและเยาวชนและบางศูนย์-

ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไม่สามารถแบ่งห้องเรียนได้เป็นระดับชั้น ประกอบกับบรรยากาศภายในศูนย์ฝึกและอบรมไม่เหมาะสมกับการจัดการศึกษา ส่งผลให้เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีจิตสัมฤทธิ์ต่ำ ถ้าสภาพแวดล้อมและสถานที่ไม่อำนวยยิ่งส่งผลให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ไม่อยากจะเรียน ส่งผลทำให้การนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเอื้อต่อการกระทำความผิด จึงส่งผลให้มีจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรทำให้เด็กและเยาวชนต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดร่วมกัน ซึ่งมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสนับสนุนแต่การสนับสนุนยังเป็นลักษณะไม่ต่อเนื่องทำให้ยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายได้ และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบไปด้วย

1. สถานที่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
2. สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
3. การสนับสนุนขององค์กรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำ

นโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมไปปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ปัจจัยด้านนโยบาย
2. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
3. ปัจจัยด้านบุคลากร
4. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
5. ปัจจัยด้านทรัพยากร
6. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำ

นโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ พบว่าปัจจัยด้านนโยบายไม่ได้อุปสรรคในการดำเนินการ แต่ปัจจัยที่เป็นปัญหา

และอุปสรรคอย่างยิ่งในการดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ปัจจัยด้านบุคลากร
ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อม

สรุปผลการวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) จากเด็ก
และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเกี่ยวกับผลการดำเนินงานนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและ
เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ พบว่า เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน ได้แสดงทัศนคติในการตอบแบบสอบถามสำหรับผล
การดำเนินงานนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
ไปปฏิบัติโดยพิจารณาเป็น 5 มิติ ดังต่อไปนี้ คือ

มิติที่ 1 การได้รับความเสมอภาคในการได้รับบริการการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.01
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.746 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี

มิติที่ 2 ความเหมาะสมของหลักสูตรและการนำไปประยุกต์ได้จริง มีค่าเฉลี่ย
3.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่ง
ประกอบไปด้วย (1) หลักสูตรสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติในการกระทำ
ผิดของเด็กและเยาวชนได้มีค่าเฉลี่ย 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.573 เมื่อ
พิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี และ (2) หลักสูตรนั้นสามารถนำความรู้ทั้งด้าน
วิชาการและการประกอบอาชีพไปประยุกต์ใช้ได้หลังจากได้รับการปล่อยตัว มีค่าเฉลี่ย
3.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.564 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี

มิติที่ 3 การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาและปัจจัยเอื้อพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย
3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.542 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี
ซึ่งประกอบไปด้วย (1) ความเพียงพอของงบประมาณในการดำเนินการ มีค่าเฉลี่ย 3.88
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.588 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี (2) การจัดสื่อ
การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.679 เมื่อพิจารณา

ผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี และ (3) สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี

- มิตินี้ 4 ระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.592 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งประกอบไปด้วย (1) วิธีการปฏิบัติงานสร้างประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ย 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.801 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี (2) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.788 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี และ (3) ระบบการติดตามและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 3.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.800 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี

มิตินี้ 5 การสร้างระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและการติดตามผล มีค่าเฉลี่ย 3.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.100 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์รวมทั้ง 5 มิตินี้ ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ พบว่า เด็กและเยาวชนได้แสดงทัศนคติโดยการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ย 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.483 สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติได้อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งทำให้ทราบผลของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติได้ว่าประสบผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของนโยบายในเกณฑ์ดี ตามทัศนคติของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

2. ผลจากการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติโดยพิจารณาออกเป็น 7 ปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติได้อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ของนโยบายได้ในระดับดี ส่วน ปัจจัยด้าน

ทรัพยากร และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติได้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ซึ่งส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ของนโยบายได้ในระดับปานกลาง

3. ผลจากการสกัดปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ สามารถจัดกลุ่มปัจจัยออกเป็น 9 ปัจจัย ได้แก่

3.1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 31, 32, 33 และ 34

3.2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 20, 22, 23, 24, 25, 26 และ 27

3.3 ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

3.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 35, 36, 37 และ 38

3.5 ปัจจัยด้านสมรรถนะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 16, 17 และ 18

3.6 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและการเมือง ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 40, 41, 43 และ 44

3.7 ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 14, 28, 29 และ 30

3.8 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 10 และ 12

3.9 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อคำถามที่ 42, 45 และ 46 และข้อคำถามในแบบสอบถามที่ถูกต้องออกได้แก่ ข้อคำถามที่ 8, 9, 11, 15, 19, 21 และ 39 ถูกตัดออก

เนื่องจาก Factor Loading มีค่าน้อยกว่า 0.5 ตามกฎ Rule or Thumbs และข้อ 13 ซึ่งมีค่า Factor Loading อยู่ใน 2 กลุ่มปัจจัย ถูกตัดออกเนื่องจากไม่ชัดเจนในแบบสอบถาม

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติทำให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ได้ด้วยพบว่า จากตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว คือ

- 4.1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร
- 4.2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม
- 4.3 ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน
- 4.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร
- 4.5 ปัจจัยด้านสมรรถนะผู้นำของผู้บริหาร
- 4.6 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและการเมือง
- 4.7 ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
- 4.8 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
- 4.9 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน

มีตัวแปรอิสระเพียง 6 ตัว ได้แก่ X_1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร X_2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร X_4 ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร X_6 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและการเมือง X_8 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร และ X_9 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน ที่มีอิทธิพลต่อการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายผล คือ ผลสัมฤทธิ์ของการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้สมการถดถอยพหุคูณ คือ (Y) = (-1.99) + 0.188 (ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร) + 0.122 (ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร) + 0.139 (ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร) + 0.141 (ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และการเมือง) + 0.241 (ปัจจัยด้าน

โครงสร้างองค์กร) + 0.117 (ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนํานโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติมี 6 ปัจจัย คือ

4.9.1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร

4.9.2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร

4.9.3 ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร

4.9.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและการเมือง

4.9.5 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร

4.9.6 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนํานโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย

1) ความเสมอภาคของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่อการได้รับบริการการศึกษา ได้แก่ เด็กและเยาวชนได้รับความเสมอภาค และความเป็นธรรมในการจัดบริการการศึกษา

2) หลักสูตรเหมาะสมและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงสำหรับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้แก่ มิติแรก คือ สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ และมิติที่สอง คือ สามารถนำความรู้ทั้งด้านวิชาการและการประกอบอาชีพไปประยุกต์ใช้ได้หลังจากได้รับการปล่อยตัว

3) การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาและปัจจัยเอื้อพื้นฐาน ได้แก่ มิติแรก คือ ความเพียงพอของงบประมาณในการดำเนินการ มิติที่สอง คือ การจัดสื่อการเรียนการสอน และมิติที่สาม คือสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน

4) ระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ได้แก่ มิติแรก วิธีการปฏิบัติงานสร้างประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน มิติที่สอง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และมิติที่สาม มีระบบการติดตามและประเมินผล

5) การสร้างระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและการติดตามผล ได้แก่ ความร่วมมือความจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการติดตามผล

การอภิปรายผล

จากข้อสรุปผลการวิจัยและสรุปข้อค้นพบเบื้องต้น มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ในเบื้องต้นของการอภิปรายผล ผู้วิจัยขออภิปรายเกี่ยวกับกระบวนการของการทำวิจัยครั้งนี้ อย่างน้อยเพื่อปรากฏเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการทำการวิจัยครั้งนี้ มีความถูกต้อง เทียบตรงเพียงใด กล่าวคือ เป็นที่ทราบกันดีว่า การวิจัยเชิงปริมาณ การคิดค้นและสร้างมาตรวัดแต่ละตัวแปรนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการวิจัยเรื่องการน่านโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญโดยได้ทำการทดลองใช้แบบสอบถามและการทดสอบขั้นต้น (pre-test) หลังจากที่ได้ข้อความหรือข้อความทั้งหมดที่ประกอบกันขึ้นเป็นมาตรวัดแล้วผู้วิจัยจะนำแบบสอบถาม สอบถามข้าราชการและลูกจ้างในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง 3-5 คน และสอบถามฝ่ายวิชาการของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อนำข้อความบกพร่อง

ในการสื่อความหมายด้านภาษามาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ หลังจากนั้นจะนำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้และปรับปรุงเบื้องต้นแล้วมา สอบถามข้าราชการ และลูกจ้างในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่บ้านอุเบกขา จำนวน 30 คน แล้วนำมาข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อ (item analysis) โดยผู้วิจัยจะใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product coefficient) และกำหนดให้มีข้อความที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวม มีนัยสำคัญทางสถิติ เกินกว่า 0.05 จะถูกตัดและมีการหาความเชื่อถือได้ (reliability) ของมาตรวัด โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach) ในขั้นตอนนี้มีข้อความกระจายแตกต่างกันไปตามตัวแปรต่าง ๆ ค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.979-0.981 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรต่าง ๆ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อถือได้ อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของเนลลี ที่ระบุว่ามาตรวัดที่มีความเชื่อถือได้ในระดับมาตรฐาน ควรมีค่าอัลฟา ไม่น้อยกว่า 0.50 ดังนั้นการวิจัยเรื่องการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติครั้งนี้ มีความเที่ยงตรง และมีความน่าเชื่อถือได้ อยู่สูงกว่ามาตรฐานของเนลลี และภายหลังจากผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรุปรุแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของมาตรวัดอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีความน่าเชื่อถือได้ในการนำมาวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาได้ถูกต้องจริง ๆ โดยการทดสอบความแม่นยำของกระบวนทัศน์ (construct validity) ปรากฏผลว่าแต่ละมาตรวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นมาตรวัดมิติเดียวหรือหลายมิติซึ่งอยู่ในขอบเขตการวิจัยที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ และสอดคล้องกับการสังเคราะห์กรอบแนวคิดของตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้น จึงสร้างความน่าเชื่อมั่นให้กับผู้วิจัยว่า เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีความแม่นยำและน่าเชื่อถือ มีการทดสอบถูกต้องตามหลักวิชาการ

ผู้วิจัยตระหนักดีว่า การดำเนินการวิจัยที่น่าเชื่อถือ ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตลอดกระบวนการของการวิจัย ดังนั้นในขั้นตอนของการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นขั้นตอนค้นหาความจริง เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นจริงมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน โดยการออกหนังสือขอความร่วมมืออนุเคราะห์ข้อมูลทำคุณนินทาของโครงการปรัชญาคุณนิตินิตรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากที่กล่าวมาจึงพอเป็นหลักประกันของความน่าเชื่อถือของงานวิจัยนี้ได้ดีพอสมควร ผู้วิจัยขออภิปรายผลประเด็นของการค้นพบต่าง ๆ ดังนี้

2. ประเด็นการค้นพบผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการสัคป์จัจป์จัจที่ส่งผลการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ สามารถจัดกลุ่มปีจัจป์จัจออกเป็น 9 ปีจัจป์จัจ ได้แก่

- 2.1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร
- 2.2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร

ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามในแบบสอบถาม

- 2.3 ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน
- 2.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร
- 2.5 ปัจจัยด้านสมรรถนะผู้นำของผู้บริหาร
- 2.6 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และการเมือง
- 2.7 ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
- 2.8 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
- 2.9 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน

และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า มี 6 ปัจจัย คือ

- 2.9.1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร
- 2.9.2 ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในองค์กร
- 2.9.3 ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร
- 2.9.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และการเมือง
- 2.9.5 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร
- 2.9.6 ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและ

เอกชน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ

3. ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตรวจสอบผลที่ได้จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ เพื่อหาคำตอบในวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อดังกล่าว และช่วยตรวจสอบกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และกรณีศึกษาในบทที่ 2 และประเด็นการค้นพบจากการวิจัยเชิงคุณภาพ สามารถช่วยตรวจสอบและยืนยันผลการศึกษาได้เป็นอย่างดี ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของกรมพินิจและคุ้มครอง-

เกและเยาวชน และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้ง 5 ศูนย์ฝึกและ
 อบรมเด็กและเยาวชน ประกอบกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
 ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยที่ได้
 จากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย

- 5.1 ปัจจัยด้านนโยบาย
- 5.2 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ
- 5.3 ปัจจัยด้านบุคลากร
- 5.4 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
- 5.5 ปัจจัยด้านทรัพยากร
- 5.6 ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร
- 5.7 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ปัจจัยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายจัดการศึกษา
 ให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยด้าน
 นโยบาย ไม่ได้อุปสรรคในการดำเนินการแต่ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอย่างยิ่งใน
 การดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
 ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัย
 ด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งสามารถช่วย
 ตรวจสอบและสนับสนุนผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. นโยบายของผู้บริหารศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในการให้ความสำคัญ
 กับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นไป
 อย่างอิสระแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ซึ่งถ้าผู้บริหารศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก
 และเยาวชนศูนย์ไหนให้ความสำคัญกับนโยบายมาก ก็จะทำให้หน่วยงานมีการดำเนินการ
 อย่างจริงจังและเป็นระบบในด้านการจัดการศึกษาเอง หรือการประสานส่งต่อกับ

หน่วยงานต่าง ๆ ภายในท้องถิ่น หรือการรับเด็กเข้าเรียน แม้มีปัญหาด้านพฤติกรรม โดยเน้นการแก้ไขปัญหาเฉพาะของเด็กกลุ่มนี้ไปพร้อมกับการให้การศึกษาด้วย

2. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ยังมีข้อจำกัดบางประการในการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัดที่สำคัญ คือ บุคลากร และงบประมาณ กล่าวคือ ด้วยกลุ่มเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมส่วนบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้น บุคลากรที่จัดการศึกษาให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชน จึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีเทคนิค ทักษะด้านการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มที่มีปัญหาพฤติกรรม โดยเฉพาะไม่ควรเป็นครูที่สอนเช่นเดียวกับกลุ่มเด็กในโรงเรียนปกติ แต่พบว่า บุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมทักษะเทคนิคการสอนที่ดี รวมถึงการอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก จิตวิทยาการศึกษา เทคนิคการปรับพฤติกรรม อีกทั้งประกอบกับอัตราส่วนความรับผิดชอบของบุคลากรต่อจำนวนเด็กและเยาวชนมีมากเกินไป การสอนจึงไม่ครอบคลุมทั่วถึง บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีการโอนย้ายเปลี่ยนสายงาน ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง

3. งบประมาณที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้รับการจัดสรรยังไม่เพียงพอที่จะจัดให้เหมาะสมกับภาระงาน ซึ่งต้องเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการซื้อวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ สำหรับการจัดการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอสำหรับใช้ฝึกเรียน หรือมีสื่อการสอนที่กระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจสำหรับการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนกลุ่มมีปัญหาความประพฤติ และค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน ค่าใช้จ่ายในการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว

4. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการร่วมกันยังมีน้อย ระบบเครือข่ายยังไม่เข้มแข็ง ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยบางจังหวัดหรือบางพื้นที่ยังมีปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรม ซึ่งจะต้องใช้บุคลากรของตนเองที่มีอยู่ และอาจจะไม่ตรงกับสายงาน หรือไม่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาซึ่งภาครัฐควรจะเป็นสื่อกลางในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อเข้า

มาจัดระบบและให้บริการด้านการจัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพื่อ
เป้าประสงค์ในการสร้างความเท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการศึกษาและสามารถ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้กลับตนเป็นคนดีของสังคมเมื่อได้รับการปล่อยตัวกลับสู่
ครอบครัวและสังคมต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเกี่ยวกับการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนใน
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติ จะต้องคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ที่เด็กควร
จะได้รับ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้กลับตนเป็นคนดีของครอบครัวและสังคม ซึ่ง
รัฐบาลควรที่จะกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการเข้ามารับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินการ
จัดการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรม ประกอบกับการกำหนดงบประมาณดำเนินการเป็น
รายบุคคลของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตลอดจนมาตรฐาน
การวัดผล ควรจะเป็นมาตรฐานเฉพาะที่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งต้อง
กำหนดให้มีความเหมาะสมกับปัญหาของเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว และศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนควรมีหน้าที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ในเรื่องการจัดที่อยู่
อาศัยและควบคุมดูแลในเรื่องพฤติกรรมความเป็นอยู่ ตลอดจนการอบรมด้านจริยธรรม
เพื่อให้เด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นคนดีและไม่หวนกลับมากระทำ
ความผิดซ้ำอีกในอนาคต

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. โดยภาพรวมแล้ว กรอบการวิเคราะห์และตัวชี้วัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมา
สามารถอธิบายกระบวนการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นกรอบและตัวชี้วัดด้าน
ลักษณะปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ หรือกรอบการวัดผลของการนำ
นโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไป
ปฏิบัติ กรอบและตัวชี้วัดเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กับการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน ซึ่งสามารถนำกรอบไป
ช่วยในการวิเคราะห์การนำนโยบายจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนกลุ่มอื่น ๆ ได้

ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดและแบบสอบถามให้เหมาะสมกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่
ต้องการศึกษา

2. กรอบแนวคิดการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่เพียงแต่จะสามารถใช้
อธิบายกระบวนการนำนโยบายจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม
เด็กและเยาวชนไปปฏิบัติเท่า แต่สามารถนำไปใช้อธิบายกระบวนการนำนโยบายอื่น ๆ
ไปปฏิบัติด้วย ดังนั้น จึงควรมีการนำกรอบแนวคิดการวิจัยนี้ไปศึกษาและวิเคราะห์หรือ
อธิบายกระบวนการนำนโยบายอื่น ๆ ไปปฏิบัติต่อไป